

Zona inundable (fragment)

de

Marta Barceló

MAGDALENA: Quan va començar a ploure, jo era a ca nostra. De primeres, no en vaig fer gaire cas, però la pluja s'anava fent ben espessa, i quan me'n vaig adonar, ja m'entrava aigua marronosa per davall la porta. Vendrà la torrentada, vaig pensar. Jo n'havia viscut una l'any vuitanta-cinc, però no va ser tan grossa ni de molt com aquesta. Quan anava a obrir la porta del corral, on hi tenc els estris de neteja, la força de l'aigua va rompre el biuló i el travador de la porta, va entrar violentament i em va envestir l'ona, que em va llençar contra la paret. No vaig arribar a perdre el sentit, però em vaig quedar marejada del cop. Vaig veure que l'aigua ja m'arribava per devers mitja cuixa, i em vaig posar dreta a un racó de la cuina, ran de la finestra. Vaig veure caure la gelera, un rellotge de peu, el rentavaixelles, un aparador i fins i tot els fogons. En uns segons, l'aigua ja m'arribava a la cintura, i no feia senyals d'aturar, ans el contrari. Quan em va passar per davant la camilla, l'aigua ja m'arribava al pit, i així com vaig poder, m'hi vaig pujar, com qui puja a una barca. I...

ACTOR COR: Continuí.

MAGDALENA : Vaig llegir un dia que les paraules només són com un tel superficial d'unes aigües profundes. Això exactament és el que sent quan tract de fer entendre el que vaig viure aquella nit. No sé quantes vegades ho he explicat ja: als coneguts, a la policia, a la televisió, als diaris, a la psicòloga, al metge... i cap d'elles he pogut ni tan sols acostar-me al que... no sé com dir-ho. Ho veu? Les paraules no em basten. No em basten.

RÀDIO OFF: Aquestes eren les paraules que en el seu dia va pronunciar na Magdalena, una veïnada de Sant Llis que gairebé va perdre la vida en aquesta catàstrofe succeïda a aquest poble ja fa dos mesos. Avui, en directe des de la plaça de l'Ajuntament, assistirem a l'homenatge civil que l'Ajuntament de Sant Llis organitza per aquestes onze persones que varen perdre la vida en la pitjor tragèdia natural dels darrers anys a les Illes Balears.

(Algú apaga la ràdio.)

EL CONTEXT

ACTRIU COR: Sant Llis, un petit poble de dos mil habitants al nord de Mallorca.

ACTOR COR: Un poble amb els equipaments bàsics: escola, poliesportiu, centre de salut...

XAVALÍN: I un arxiu municipal situat al Jutjat de Pau.

ACTOR MADUR: El poble està constituït bàsicament per la conca d'un torrent, el torrent de les Dames, que presenta tres branques afluents principals.

ACTRIU MADURA: Tots tres passen pel poble; una d'elles passa directament pel carrer Major.

ACTOR COR: Per tant, parlem d'una zona inundable.

ACTRIU COR: 'Inundable': Adjectiu. Subjecte a inundacions. Que es pot inundar.

ACTRIU MADURA: Fa uns anys, com que ja hi havia hagut inundacions, varen eixamplar el llit del torrent.

ACTOR COR: Queda inaugurada aquesta eixamplada. Podeu estar tranquils. Bla, bla, bla.

XAVALÍN: Les tres i devuit minuts de l'horabaixa del dia 14 d'octubre. Comença a brusquejar. Durant les primeres hores és una pluja lleugera, discreta, que de tan fina pareix que no vol fer nosa però a poc a poc va tornant espessa, insistent. L'Agència de Meteorologia Espanyola, l'AEMET, ha activat l'alerta groga des de les nou del dematí.

ACTRIU COR: 'Alerta groga': No es detecta risc meteorològic per a la població en general, encara que potser sí per a alguna activitat concreta. Recomanació: estigui atent i mantengui's informat.

ACTRIU MADURA: En Manu i el seu peó, en Nick, adoben una paret del corral de la senyora Magdalena. En Manu mira cap al cel.

MANU: Senyora Magdalena, nosaltres partirem. Tanmateix, amb aquesta pluja, no podrem acabar avui. Nick, endu-te'n na Fortuna i me l'aparques on sempre, al carrer de l'estanc.

MAGDALENA: Però demà podreu acabar?

MANU: Sí, demà ja ho tendrem. Li vaig dir tres dies i seran quatre, però no comptava que plouria.

MAGDALENA: Què hi farem? Nick, agafa un poc de coca dolça, és feta d'avui.

MANU: Em mal viciarà l'al-lot.

MAGDALENA: Agafi'n vostè també si en vol.

MANU: Gràcies, jo he dinat fort.

MAGDALENA: Idò demà.

MANU: Això si en Nick no se l'acaba. Ara me'n vaig.

MAGDALENA: Té paraigües? En vol un?

MANU: No, gràcies. Vaig just aquí devora, a tallar-me els cabells a n'Olívia.

ACTOR COR: Quatre i mitja de l'horabaixa. El cel torna ben gris i es comencen a albirar alguns llamps, però l'AEMET es manté només amb l'alerta groga. Ells tampoc ho veuen venir.

ACTRIU COR: N'Olívia parla per telèfon amb el seu fill Toni.

OLÍVIA: Dignes, Toni.

TONI: Olívia, ets a la perruqueria?

OLÍVIA: On vols que sigui?

TONI: Escolta, que som a Manacor amb en Kike i aquí s'ha posat a ploure.

OLÍVIA: Que ets on?

TONI: A Manacor.

OLÍVIA: Te n'has anat fins allà amb la moto?

TONI: Sí. Tu em pots venir a cercar?

OLÍVIA: No. Estic fent feina.

TONI: Ja ho sé, dic quan acabis.

OLÍVIA: Quan acabi pensava tirar-me damunt el sofà, ficar una pizza dins el forn i obrir una cervesa, no agafar el cotxe i conduir davall una pluja torrencial per anar a cercar el meu fill que no vol saber res de mi més que quan necessita un xofer.

TONI: *Joder*, sempre estàs de morros. Deixa-ho fer, ja veuré com arrib.

OLÍVIA: No pots quedar a dormir a can Kike?

TONI: És que avui vespre he quedat amb un amic a Sant Llis.

OLÍVIA: Amb quin amic?

TONI: Amb un. Bé, és igual. Ja arribaré com sigui.

OLÍVIA: No agafis la moto, m'has sentit? Toni!

(En Toni penja.)

OLÍVIA: *(Al telèfon.)* Toni! Toni! *(Penja.)* A la merda. *(Al client.)* Ara el senyoret vol que el vagi a cercar, i a mi no m'agrada gens conduir amb pluja.

ACTOR COR: N'Olívia i en Toni tenen alguns problemes en la seva relació.

OLÍVIA: No pots estar sense fer res! Si no vols estudiar més, no ho facis. Però hauràs de fer feina.

TONI: No trob res, què vols que hi faci?

OLÍVIA: Però n'has cercada?

TONI: Clar, què et penses?

OLÍVIA: EM pens que jo m'aixec a les vuit per anar a la perruqueria i tu dorms, i que quan jo me'n vaig a dormir tu no hi ets. No sé on vas, ni què fas, ni amb qui.

TONI: I per què t'hauria de contar la meva vida?

OLÍVIA: Perquè som ta mare?

TONI: I quan t'ha importat això?

OLÍVIA: Eh, eh. Atura, eh? Això no. Et penses que ha estat fàcil, tirar endavant tota sola amb un fill?

TONI: No m'haguessis tengut.